

Μια αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

Απόλλωνας, ο ατίθασος γιος του Δία

Μαρίζα Ντεκάστρο
Παιδαγωγός

«Δε θα μπορέσεις να σταθείς πουθενά για να γεννήσεις, άμυαλη κοπέλα!», είπε ο Πύθωνας, το φοβερό φίδι. «Η κυρά μου η Ήρα είναι θυμωμένη με σένα και τον άντρα της...» Η Λητώ, που είχε αγαπηθεί με τον Δία, ταξίδευε πάνω στα φτερά του Νότιου Ανέμου για να σωθεί από την κακία της θαυμίσσας του Ολύμπου και Βάραινε από τα παιδιά που κουβαλούσε στην κοιλιά της.

Έφτασε στην Αχαΐα, την έδιωξαν. Πήξε να ξαποστάσει στη Βοιωτία, όμως ο Άρης τιμώρησε όσους παράκουσαν την εντολή της μπέρας του. Μόνο ο Πνειός, ο θεός ποταμούς της Θεσσαλίας, δέκτηκε για λίγο την ταλαιπωρημένη κοπέλα. Λίγο έμεινε και πέταξε μακριά, πάνω από στεριά και θάλασσα. Στην Ορτυγία, ένα μικρό νησάκι του Αιγαίου γέννησε το πρώτο της παιδί, ένα κοριτσάκι, την Άρτεμη. Εκεί κοντά βρισκόταν ένα άλλο νησί που το έλεγαν Δήλο. Ήταν ένα νησί που έπλεε στα κύματα.

Η Άρτεμη βοήθησε τη μπέρα της να περάσει απέναντι, η Δήλος ρίζωσε πάνω στο νερό κι έστι η Λητώ γέννησε τον Απόλλωνα στη σκιά μιας μεγάλης φοινικιάς.

Το θεϊκό μωρό μεγάλωσε αστραπαία. Σε τέσσερις ημέρες είχε γίνει ένα δυνατό παλικάρι. Ζήτησε από το θείο του, τον

1. Σε ένα αγγείο του 4ου αι. π.Χ., ο αρκαίος αγγειογράφος ζωγράφισε τη Λητώ την ώρα της γέννας των παιδιών της.

Ήφαιστο, τόξο και Βέλη, παράτησε μπέρα κι αδελφή και κίνησε για τον Παρνασσό, στους Δελφούς, για να τιμωρήσει τον Πύθωνα που κρυβόταν εκεί.

Με το δίκιο του ίσως.

Έκανε όμως κάτι ανίκουμα: σκότωσε το φοβερό φίδι μέσα στο μαντείο της Μητέρας Γης κι εκείνη θύμωσε τρομέρα και παραπονέθηκε στον Δία. «Θα μετανιώσεις για τα κατορθώματά σου!», άστραψε και βρόντηξε ο Δίας. «Θα ιδρύσω αγώνες αθλητικούς προς τιμήν του Πύθωνα. Εσύ θα είσαι ο προστάτης τους και θα επιβλέπεις να γίνονται όλα

2. Ο «Απόλλωνας Belvedere».

3. Ο θεός Απόλλωνος κιθαρίζει ανάμεσα στη μητέρα του και την αδελφή του, ενώ ένα ελάφι και ένα πάνθηρα φαινονται να γαληνεύουν από την μορφή μελωδία. Παράσταση από ερυθρόμορφο αμφορέα του 6ου αι. π.Χ.

4. Η «Άρτεμις των Βερσαλλιών».

σωστά! Και πήγαινε στα Τέμπη για να εξαγνιστεί.
Δεν μπορείς να είσαι μαζί με τους θεούς όσο
σε βαραίνει η κακή σου πράξη».

Ο Απόλλωνας δεν έδωσε σημασία στα λόγια του
πατέρα του κι αντί για τα Τέμπη άρχισε τα ταξίδια
παρέα με την αδελφή του, την Άρτεμη. Πήγαν εδώ,
πήγαν εκεί κι όταν πια βαρέθηκαν επέστρεψαν
στην Ελλάδα. Τότε του Απόλλωνα του ήρθε μια
καινούρια ιδέα: ήθελε να μάθει την τέχνη
της προφτείας. Πάει και βρίσκει τον τραγοπόδαρο
Πάνα που ήξερε απ' αυτά. Πες πες τον έπεισε
να του μάθει τα απαράίτητα. Μαντείο έτοιμο ήξερε
πού να βρει. Στους Δελφούς Βέβαια. Έδωσε μάχη,
κατέλαβε το μαντείο και κράτησε την ιερεία Πυθία,
που έδινε τους χρηματούς, στην υπηρεσία του.
Ο πρώτος ναός που έχτισαν εκεί οι άνθρωποι προς
τιμήν του Απόλλωνα κατασκευάστηκε από μυρωδάτο
δαφνόξυλο. Αλήθεια, γιατί διάλεξαν αυτό το ξύλο;
Έχει σχέση με τη Δάφνη, μια νύμφη που πολύ
αγάπησε ο Απόλλωνας.

[η συνέχεια στο επόμενο....]